

Mariusz FINKIELSZTEIN

*Uniwersytet Warszawski
Wydział Filozofii i Socjologii
Instytut Socjologii*

„Jakieś takie referaty, które nie wiesz po co zostały stworzone...” O nudzie konferencji naukowych

Konferencje naukowe stanowią szczególną formę aktywności akademickiej. Z założenia miały być platformą wymiany poglądów i wyników badań oraz sposobnością do poznania innych naukowców i pozyskiwania owocnych kontaktów naukowych. Te funkcje przez wiele konferencji spełniane są jedynie w niewielkim stopniu, bądź tylko w pewnych obszarach (np. integracji). Godziny wypełnione są prezentacjami stojącymi na niskim poziomie (merytorycznym lub/i prezentacji) wygłaszanymi do, w dużej części, znudzonego i niezaangażowanego audytorium. Oczywiście, nadal organizowanych jest wiele konferencji, którym udaje się uniknąć w mniejszym lub większym stopniu podobnych problemów, jednak ogólny obraz konferencji naukowych w Polsce (szczególnie masowo organizowanych konferencji dla doktorantów) jest przepełniony nudą, apatią, koniunkturalizmem oraz cynizmem.

Referat przedstawia wyniki badania nad nudą w środowisku uniwersyteckim, w szczególności zaś obserwacji uczestniczącej odbywanej w trakcie konferencji naukowych w Polsce i za granicą (21 konferencji ogólnopolskich oraz 9 międzynarodowych, ok. 200 godzin obserwacji). Dodatkowo zostaną przeanalizowane doświadczenia badacza jako wielokrotnego organizatora konferencji naukowych (4 konferencje ogólnopolskie oraz 2 międzynarodowe). W wystąpieniu pokazane zostaną objawy konferencyjnej nudy oraz postawy przyjmowane wobec niej przez uczestników. Konferencyjna nuda zostanie również przeanalizowana w kontekście strukturalnych charakterystyk środowiska uniwersyteckiego, w tym charakteru samych konferencji naukowych, jako formy aktywności akademickiej.